

Nova Parròquia: paradigma de futur

MN. JOSEP TABERNER I VILAR, rector de sant Pere i la Sagrada Família de Figueres i administrador parroquial de Llers i Pont de Molins (Girona), copresident del Col·legi Europeu de Parròquies.

Fa unes setmanes que vaig deixar a un rector de més de vuitanta anys de l'Alt Empordà el llibre *La Nueva Parroquia* de Sal Terrae (2009), escrit per Alphonse Borrás i Gilles Routhier; quan me'l va tornar em va dir: "aquest model de parròquia aquí és impossible; per ara és una utopia!" Aquest llibre està prologat en la seva edició castellana per Mons. Javier Salinas, bisbe de Tortosa.

Això em va fer pensar:

- 1- Que l'experiència de quasibé seixanta anys de sacerdoci i de vida parroquial d'aquest company no li permetia veure com a possible aquest model "nou" de parròquia.
- 2- Que ell, que es mirava la vida des del final d'una vasta experiència pastoral, no es veia amb energies per fer possible el canvi, que amb tot veia urgent i necessari.
- 3- Que jo, amb seixanta-dos anys acabats de fer, estic sols a vint anys de l'edat d'aquest company sacerdot, i que és urgent, molt urgent, fer el procés de transformació de les parròquies, si els de la meva generació volem veure'l realitzat a Catalunya.

- 4.- El pròleg del bisbe Salinas en el citat llibre acaba dient: "aquesta reflexió és més urgent que mai, perquè sols una parròquia renovada podrà ser humus pel floreixement de la vida cristiana, que és on sorgeixen les diverses vocacions".

Diuen els autors en la introducció: "La "nova parròquia" no es derivarà pura i simplement d'una doctrina ni d'una concepció teòrica; tampoc no es crearà per decret. Es crearà a través d'innovacions i reformes successives, i, sobretot, gràcies als ensenyaments a les quals aquesta evolució doni lloc".

I encara: "Ja no es pot somniari en una restauració de la cristiandat, ni en el renaixement de la "civilització parroquial". Però la fi d'aquestes no vol pas dir que sigui el final del Cristianisme ni de la parròquia".

La parròquia no està morta. Està ben viva. I és des d'aquesta convicció que vull exposar, en aquest article, l'experiència dels darrers quinze anys (1995-2009) de la Diòcesi de Rodez, a França; una diòcesi amb 300.000 habitants que actualment té 200 sacerdots, dels quals seixanta estan en actiu (en els darrers dotze anys han mort 230 capellans de la diòcesi). La capital, Rodez, té uns

quaranta mil habitants (més o menys com Figueres, des d'on escric).

“Ja no es pot somniar en una restauració de la cristiandat, ni en el renaixement de la “civilització parroquial”. Però la fi d’aquestes no vol pas dir que sigui el final del Cristianisme ni de la parròquia”.

Al cap de poc d’haver arribat a la Diòcesi de Rodez com a bisbe, Mons. Bellino Ghirard, amb els seus col·laboradors (jo en conec un de fa vint-i-cinc anys: Mn. Bernard Quintard, actualment Vicari General i rector de la “nova” parròquia de Nôtre Dame de Levezou), van preparar un material (en forma de fitxes) en ocasió dels trenta anys del Concili Vaticà II; amb un títol ben explícit: “Per un nou alè de Pentecosta sobre la nostra Diòcesi”.

El dossier, presentat a la diòcesi amb una celebració festiva a Ceignat el setembre de 1995, conté tres grups de quatre fitxes (de diferents colors) que recorren els tres eixos fonamentals del Concili:

- Església, do de Déu.
- Església, Poble de Déu.
- Església, sacrament de salvació.

Es proposa que cada grup treballi almenys una fitxa de cada color, des del setembre del 95 fins a la Pentecosta de 96.

Del setembre 96 a desembre 96 es va fer la posada en comú a nivell local, per sectors o entre moviments i serveis. I, a partir d’aquí, s’elabora un Projecte Pastoral Diocesà, i es constitueix el Consell Pastoral Diocesà.

Més de sis cents grups o equips han fet aquest treball de les fitxes sobre el Concili Vaticà II i textos de l’Escriptura. Prop de sis mil persones de la Diòcesi (dels 300.000 del total) han respost; amb una constatació, que els qui han respost són majoritàriament persones de més de cinquanta anys.

El mes de novembre 96 el bisbat de Rodez publica un quadern sinodal (“Església de Rouergue, avança en l’esperança”), amb la síntesi dels treballs de la primera etapa. Primer amb les descobertes i les demandes dels adults; després, les demandes dels joves.

Les tres descobertes dels adults es concreten en:

- 1- Han retrobat el sentit profund del seu Baptisme.
- 2- Han descobert la importància i l’atractiu de la Bíblia
- 3- Han descobert la importància i la necessitat de compartir amb els altres cristians.

I, pel que fa a les peticions més urgents:

- 1- Una petició molt forta de formació
- 2- Una fe alimentada per la Paraula i els Sagraments.
- 3- Una Església més comunitària i més propera.
- 4- Constituir comunitats cristianes més vives, ben equipades i significants.
- 5- Una profunda renovació missionera.
- 6- Presència evangèlica enmig del món.
- 7- El diaconat permanent.
- 8- Millorar la comunicació.
- 9- Preparar el demà des d'ara mateix.

Pel que fa al camí fet pels joves (de 15 a 25 anys), les peticions més urgents són:

- 1- Una Església per a trobar-se: tenir llocs, temps de trobada, de compartir, per explicar-se la vida i posar-se interrogants.
- 2- Una Església per a escoltar-se: tenir persones adultes que caminin amb, que escoltin, que ajudin, que visquin la proximitat.
- 3- Una Església per a viure la seva fe: que permeti fer una experiència de fe, un aprofundiment, una trobada amb Déu... lloc de celebracions i de sagraments.

- 4- Una Església per a ésser enviats: sentir-se responsables de fer conèixer Jesucrist al món dels joves. Ser testimonis amb els altres, i no pas tot sol, aïllat.

Pels joves, a partir de les seves reflexions es va muntant, per a ells i amb ells, un Fòrum Diocesà de joves pel diumenge 4 de maig de 1997.

Pels adults el curs 96-97 proposa, a partir del quadern sinodal (novembre 96) fer un segon temps en l'itinerari sinodal: triar, d'acord amb els Consells Pastoral de zona o d'arxiprestat, amb un mètode comú, i ben realista aquests quatre aspectes:

- a- Quins missatges hem rebut en llegir aquesta síntesi?
- b- Quins punts són prioritaris pel nostre sector (enumerar-ne 3 o 4), i perquè?
- c- Com vivim ja ara nosaltres aquestes prioritats? Com podem avançar?
- d- Com posar-ho en pràctica i amb quins mitjans: persones, estructures, economia...

El Grup Diocesà de Pastoral Rural (GDPR) proposa, a partir de l'experiència d'una altra diòcesis de França, tenir ben presents aquestes quatre funcions de la parròquia o dels conjunts parroquials:

- 1- Transmetre la fe: catequesi, formació, predicació.
- 2- Celebrar la fe: Eucaristia, sagraments, assemblees.

- 3- Testimoniari: fe, caritat... i esperança.
- 4- Servir: viure la caritat, donar prioritat als pobres, als exclosos, als malalts, a les famílies trencades.

En aquest segon temps de l'itinerari sinodal cal que les respostes arribin a la Diòcesi a l'inici del mes de maig de 1997, per poder preparar unes orientacions diocesanes.

Aquestes orientacions seran promulgades i celebrades com un nou Projecte Pastoral Diocesà, en una Assemblea del Poble de Déu a Rodez, a l'octubre de 1997.

I és a l'octubre 97 que el bisbe Bellino Ghirard promulga el Projecte Pastoral que és fruit de la recerca comuna de tots els grups en els dos anys anteriors, del 95 al 97.

Per realitzar aquest Projecte Pastoral Diocesà, per retrobar un nou ardor missioner amb l'alè de l'Esperit, proposa cinc punts, com els cinc dits d'una mà, i per això ho sintetitza en un: "Doneu-vos la mà!".

Els cinc dits són:

- 1- Per ser fidels a Crist i al seu Evangeli cal anar a les fonts de la fe, preferentment amb la FORMACIÓ.
- 2- Pel servei de Crist al món, fer existir una Església més propera i més solidària: llocs d'acollida, equips, llocs de trobada "relais"; sosteniment dels moviments i associacions.

- 3- Per una Església més comunitària i més missionera, cal fer emergir nous conjunts parroquials, viure celebracions festives i acollidores, practicar la intercomunitats, l'intermoviments, ...

- 4- Per una Església d'actors i de companys, cal crear Consells Pastorals que siguin instàncies per estimular i ser lloc d'Avaluació.

- 5- Per prevenir el relleu dels actuals actors de la missió: relançar la crida a totes les vocacions, intensificar la pastoral de joves, i la pastoral de les vocacions al sacerdoci i al diaconat.

Tot això reclamarà pensar i actuar d'una altra manera.

I el Projecte Pastoral (octubre 97) acaba amb uns objectius:

- a- El Consell Pastoral parroquial i Diocesà.
- b- El Consell Econòmic que manifesti el desig de transparència en els afers de diners, i, alhora, la responsabilitat dels catòlics en aquest tema.
- c- Els "relais" d'Església: (espais de trobada i persones acollidores). Per facilitar una més gran proximitat de l'Església, es crearan, poc a poc, llocs de trobada d'Església amb tres o quatre batejats que acceptin responsabilitats al servei de la comunitat cristiana:

- acolliment dels qui demanen un sacrament
- coordinació i informacions amb el rector, el Consell Pastoral i la comunitat local.
- En el conjunt parroquial ser pals de paller.

Aquests “relais” fan més propers la irradiació i la visibilitat de la comunitat cristiana.

Paral·lelament els joves fan públic un missatge, fruit del Fòrum del 4 de maig de 1997:

“La fe es comunica pel testimoniatge, el compartir i les relacions amb els altres. Creiem que la pregària, l’eucaristia i la relectura de la vida nodreixen la nostra fe. No podem pas viure la nostra fe tots sols, sinó en grup. Per fer-la més forta ens cal compromís per fer-la present en les petites coses de cada dia.

La fe es comunica pel testimoniatge, el compartir i les relacions amb els altres.

Desitgem més trobades. Ens comprometem a compartir i aprofundir la nostra fe en grup. Desitgem testimoniar la nostra fe. Ens comprometem a estar sobretot a l’escolta dels qui ens envolten.”

I el Bisbe tanca el Projecte Pastoral 1997 amb un enviament i una crida a treballar tots junts en aquesta tasca. I ja en aquell moment adverteix: “Caldrà revisar les estructures parroquials existents per preveure uns “conjunts parroquials” o unes “noves parròquies” més adaptades a la situació humana i cristiana del que és la diòcesi avui. Però si guem sincers: aquest canvi no és sobretot un canvi d’estructures, sinó fonamentalment de mentalitat”.

Directori per les noves parròquies

I és l’11 de juny de 2000, després de posar en pràctica el Projecte de Pastoral de 1997, d’assajar noves formes de servir la comunitat, que el Bisbe i el Consell Pastoral Diocesà fan públic el Directori per les Noves Parròquies.

Un Directori que comença amb un escrit del bisbe Ghirard:

“Fer comunitat, treballar en una mateixa obra apostòlica, desplegar el testimoniatge evangèlic reclamen una organització precisa. Perquè la missió que ens és confiada no pot ésser deixada al desig momentani de cadascú. És una missió de l’Església que nosaltres rebem de Crist.

Aquest Directori posa en evidència la necessitat d’un **equip pastoral** únic i unit dins el territori parroquial.

Aquest equip pastoral organitza la **corresponsabilitat** entre laics, religiosos, religioses, diaques i preveres en tots els nivells, respectant el

ministeri, el carisma i el dinamisme específic de cadascú: tots participants i actors.

Aquest equip pastoral posa **tots els batejats en estat de missió**, en actitud d'atenció sobre els problemes reals de la gent, i a l'escolta de les necessitats espirituals del món actual. La missió és certament tasca de tots.

Aquest equip pastoral reforça la **visibilitat i la proximitat** de l'Església amb la creació dels equips dels "relais" i per l'atenció a la creació i acompanyament dels moviments i dels serveis.

En resum, la "nova parròquia" ha de trobar, a partir d'aquestes orientacions, una vitalitat renovada, un ardor missioner més perseverant, una credibilitat més resplendent".

Més enllà de les paraules introductòries del bisbe, el Directori comença citant el que diu el Cànon 515,1 del CDC sobre la parròquia; una parròquia la servei de la comunió i al servei de la missió.

Pel que fa a la missió pastoral cita el cànon 519, i en concret per a la diòcesi de Rodez, el bisbe, després d'escoltar el Consell Pastoral i el Col·legi de Consultors, decideix que la missió pastoral en les "noves parròquies" sigui assumida per un rector, amb la col·laboració eventual d'un o més capellans col·laboradors, de capellans auxiliars, d'un diaca i amb la participació de laics i religiosos i religioses.

1- La divisió territorial d'una parròquia "nova" és un conjunt

pastoral territorial d'un cert nombre de "relais"; cada "relais" correspon a una o diverses parròquies antigues. Cada "relais" tindrà un equip animador.

2- El rol de cada rector: Amb el Consell Pastoral Parroquial i amb l'equip de capellans, el rector afavoreix la participació de tots en la missió dins la comunió, i la repartició de tasques entre els membres de l'equip pastoral segons les seves responsabilitats i les seves aptituds; el rector procurarà que cap "relais" no s'aïlli i també que conservi la seva autonomia, però que vagin avançant progressivament en sentir-se que pertanyen a la mateixa parròquia en vista a l'evangelització.

3- El rol dels capellans cooperadors. En tot el conjunt del territori de la nova parròquia, ells asseguruen:

- L'exercici de la missió pastoral amb el rector.
- La missió pastoral en algun dels camps d'acció (joves, infants, malalts, moviments...) d'acord amb les pròpies capacitats i d'acord amb l'equip pastoral.

4- El rol dels capellans auxiliars: als capellans auxiliars (ja jubilats) se'ls podrà confiar un ministeri ben definit, segons les necessitats de la parròquia i segons les aptituds i salut del prevere.

Pel que fa a l'exercici de la missió pastoral, és obligatori (a la nostra diòcesi) la constitució d'un Consell Pastoral Parroquial (CPP) en cada parròquia, amb vot consultiu. Serà un Consell que vetlla, que desvetlla, que ajuda a viure la comunió, que és lloc de conversió, d'interpel·lació recíproca, de verificació de la fidelitat de cadascú i de la comunitat cristiana al missatge de l'Evangeli.

El CPP té:

- a- Uns membres de ple dret: rector i els membres de l'equip d'animació pastoral (EAP)
- b- Uns membres elegits: del grup dels "relais", de moviments i serveis, de diverses categories socio-professionals i del Consell Econòmic.
- c- Uns membres nomenats pel rector, per raó de la seva representativitat.

Els membres del CPP estan en el mandat per un temps de tres anys, renovables una o dues vegades; es reuneixen com a mínim tres vegades per any; presideix el rector (encara que l'animador pot ser un laic); el rector és ajudat per un grup de dos o tres membres, elegits pel CPP, (un és l'animador, l'altre el secretari) per a les funcions de proposar l'ordre del dia, animar les reunions, redactar les conclusions i informar la comunitat parroquial.

Més enllà del CPP, per a l'exercici de la missió pastoral hi ha, també, l'Equip de Pastoral Parroquial (EPP),

o equip d'animació pastoral, l'equip d'animació de cada "relais"(EAR) i el Consell Econòmic Parroquial (CEP).

L'Equip de Pastoral Parroquial (EPP) és un petit grup de persones cridades per l'equip de capellans per viure d'una manera privilegiada amb ells la corresponsabilitat per l'animació de la parròquia.

És un focus de vida i d'acció missionera alimentat per un desig de corresponsabilitat pastoral; també és un focus de comunió cristiana a través del compartir la Paraula i del desig d'evangelització.

Els membres de l'EPP són membres de ple dret del Consell Pastoral Parroquial, es reuneixen almenys una vegada al mes i tenen cura que la parròquia assumeixi les funcions essencials de la missió de l'Església: anunciar la fe, celebrar el Senyor, crear comunió, servir les persones.

Els Equips Animadors dels "Relais" (EAR) són equips de treball missioner per a una evangelització de proximitat. Han de procurar que l'Església estigui a prop de les persones de l'indret, encara que en aquest indret hi hagi un nombre petit de persones.

El Consell Econòmic Parroquial (CEP), juntament amb el rector, té l'encàrrec de:

- cercar els recursos necessaris per a la vida i la missió de la parròquia
- de la gestió dels béns immobles de què disposa la parròquia

- la preocupació pel futur material de la parròquia, de la missió de l'Església i de l'esperit de compartició que ha d'animar tota comunitat cristiana.

- 1- Les nostres conviccions
- 2- El que ja vivim i hem de valorar
- 3- El que hem de millorar.

Un exemple concret de parròquia

El Consell Pastoral parroquial (CPP) de Nôtre Dame de Lévézou, amb els cinc "relais" que formen la parròquia, el març del 2007, va fer un article amb els resultats de l'avaluació parroquial, després de sis anys de funcionament de les "noves parròquies" al bisbat de Rodez.

La "nova parròquia" ND de Lévézou és el resultat de l'agrupació de trenta-dues antigues parròquies rurals, amb una població actual de sis mil habitants i una extensió lineal d'uns cinquanta quilòmetres de llarg per trenta d'ample.

El rector actual és Mn. Bernard Quintard (que també té la responsabilitat diocesana de Vicari General). Amb ell hi col·laboren tres capellans (dos vicaris cooperadors i un auxiliar jubilat) i un diaca permanent. El CPP el formen 25 persones i l'EPP, que es reuneix un cop al mes està format per set persones.

Entre els membres del CPP, dels Equips dels cinc "relais", del Consell Econòmic i els membres de l'Equip d'animació pastoral, hi ha entre cinquanta i seixanta col·laboradors pastorals en aquesta parròquia.

L'article (març 2007), que resumixo, està estructurat en tres parts:

Les nostres conviccions

La raó de ser de l'Església és anunciar l'Evangelí com una Bona Notícia, als homes i dones d'avui, a casa nostra, sigui quina sigui la seva situació de vida.

- Per assolir aquesta missió, el nostre testimoniatge de vida és indissociable de les nostres paraules.
- La missa ens permet alimentar la nostra fe i la nostra vida cristiana.
- Les nostres trobades a nivell parroquial (entre capellans, catequesi, atenció als malalts, grup de solidaritat, diari parroquial, festes de la parròquia, consell Pastoral...) ens fan sentir units en un mateix camí i enganxats a la mateixa missió.
- Ni al costat, ni enfront, sinó en el cor del món, la nostra tasca és servir la dignitat de les persones, i testimoniar l'Esperança en l'alegria.
- Som conscients que "fer Església" (caminar junts) no ho aconseguirem mai del tot. És un aprenentatge permanent per a tots, i reclama humilitat, respecte, esperit autocrític i de servei.
- Finalment ens cal aprofundir el nostre coneixement i la nostra experiència de la Paraula de Déu.

La raó de ser de l'Església és anunciar l'Evangeli com una Bona Notícia, als homes i dones d'avui, a casa nostra, sigui quina sigui la seva situació de vida.

El que ja vivim i hem de valorar

- En catequesi els recorreguts ja estan unificats. Quan els pares participen, els infants participen amb més interès i se senten més sostinguts.
- Els temps de formació viscuts per la nova parròquia, després de la seva fundació, són valorats com molt importants i útils.
- Cada vegada més ens sentim que anem assolint el treballar “en equip”, en tots els aspectes.
- Pel que fa a l'Eucaristia: amb els equips de litúrgia, en els “relais”, les misses són més preparades; els fulls dominicals, així com les misses familiars, o les que es fan amb els infants de la catequesi són molt valorades. El fet que els capellans es desplacen pels diferents llocs és apreciat com a positiu pel conjunt de cristians de les comunitats locals.
- Les Festes de la Parròquia (de Dijous Sant a nivell parroquial i la Festa diocesana del maig) són viscudes com uns moments molt positius.
- El Servei Evangèlic de Malalts (SEM) és present i actiu en tota la parròquia, amb els seus espais de compartir i de formació.
- La pastoral d'enterrament i del dol, com a servei que és de la comunitat cristiana envers les famílies que viuen la mort d'un familiar, ha donat lloc a moltes trobades entre els quals s'han compromès a tirar endavant aquest servei, amb el suport de les directrius diocesanes.
- En la nostra parròquia hi ha diversos moviments laicals: MCR, ACE (Acció Catòlica Especialitzada), MRJC (Moviment Rural de Joves Cristians), CMR (Cristians en el Món Rural-adults), Equips del Rosari, i un grup de parelles joves.
- En alguns “relais” s'organitzen trobades anuals obertes a tothom amb esperit de convivència.
- Sobre el Consell Pastoral Parroquial: per la informació compartida del que passa als pobles i a les comunitats, per la recerca que fem, per l'obertura que hi ha i el fet de compartir iniciatives, per les orientacions que el Consell decideix, tot això ens permet fer l'experiència de la responsabilitat dins l'Església.

El que ens cal millorar

El que segueix compromet al Consell Pastoral des d'ara i pels temps a venir.

- En relació amb la catequesi: cal afavorir la continuïtat, sobretot entre primària i secundària, cercant una major implicació dels pares, per tal que siguin acompanyants del procés de fe dels seus fills. El mateix cal dir sobre les consiliaàries dels col·legis.
- En relació amb els sagraments:
 - a) crear un Equip de laics encarregat de la Pastoral del Baptisme
 - b) impulsar el sagrament de la Confirmació
 - c) proposar cada dos anys una celebració comunitària del sagrament de la Unció dels Malalts
- Formació: a nivell parroquial, des d'ara mateix, impulsar un recorregut de descoberta i formació per la lectura de la Bíblia.
- Animació parroquial: hem d'adoptar una actitud permanent de cercar noves persones per evitar l'acumulació de responsabilitats, per fer possible el relleu, per una major representativitat de la realitat eclesial. Això també cal pel relleu en el Consell Pastoral, per raó de la centralitat que ocupa en la parròquia.
- Litúrgia: caldria un coordinador/dora dels equips de litúrgia dels relais (sectors), per la preparació de les celebracions parroquials, el seguiment en matèria de formació.
- Pastoral de funerals i del dol: generalitzar l'acompanyament al cementiri i sistematitzar el de famílies en dol. Hi ha un llibre-guia en estudi, tant a nivell parroquial com diocesà, per afavorir la tasca dels laics en aquesta pastoral.
- Revista parroquial: seguir treballant per fer-ne encara més el reflex del que es viu en la vida parroquial i en la vida local.
- Moviments de laics: afavorir la concertació i el suport mutu, fer-los més presents en la revista parroquial, que tots siguin presents en el Consell Pastoral. Proposar-los-hi de fer l'animació d'un "diumenge diferent" una vegada a l'any, amb un tema ben precís.
- Equip d'Animació Parroquial: amb un rol ben concret: la preparació i seguiment de les trobades del Consell Pastoral, la participació en les trobades d'arxiprestat, l'observació permanent de la vida parroquial. Aquest Equip, a vegades anomenat Equip Pastoral Parroquial, nomenat per un temps i reconegut pel bisbe, serà designat properament pel Consell Pastoral, i la llista dels seus membres publicada a la revista parroquial.
- Economia parroquial: Cal un compromís d'un treball més

sistemàtic entre els tresorers dels sectors, i avançar vers actituds de gestió transparents i solidàries.

- Entre els capellans: veure en quins àmbits o sectors de la pastoral podem millor repartir-nos les responsabilitats a nivell parroquial.
- Vida religiosa: desitgem que les religioses presents a la parròquia segueixin participant en la vida dels sectors on elles viuen i en certs àmbits de la vida parroquial i de l'arxiprestat.

Projecte pastoral parroquial (N. D. de Levezou)

L'any 2007 ens vam aturar a fer l'avaluació del camí iniciat el 2001 després de la fundació de la nova parròquia.

Fruit de moltes trobades del Consell Pastoral, i de la síntesi d'aquestes trobades per part de l'Equip d'Animació Pastoral, proposem de posar l'eix de la vida de la nostra parròquia pels propers tres anys entorn d'aquest Projecte Pastoral:

- 1- Paraula de Déu: Hem anat descobrint, cada dia més, el lloc central i irremplaçable de la Paraula de Déu en la vida dels cristians i de l'Església. Ens cal promoure-la per tots els mitjans:
 - a- formació programada anualment
 - b- posar-la en valor en tota celebració litúrgica

- c- creació d'un taller de lectura pública
- d- incloure-la sempre en les nostres reunions i trobades
- e- permetre als cristians compromesos en el món o en la vida de l'Església que ella és font de pregària.

2- **Matinades Dominicals:** Per tal d'afavorir la redescoberta del sentit del diumenge en les seves diverses dimensions, programarem unes Matinades Dominicals, una per trimestre, amb aquests objectius:

- a- afavorir un temps de trobada entre les persones, les generacions, i els actors de la pastoral de conjunt, com una convivència entre germans.
- b- Estudiar conjuntament un aspecte de la vida humana, de la vida de l'Església o de la vida cristiana.
- c- Aprofundir el sentit de l'eucaristia i del diumenge com un temps privilegiat per la fe.
- d- Aquestes Matinades poden ser a nivell parroquial o de relais, programades a l'inici de curs en dates i temàtica, procurant que cada tema sigui abordat de forma intergeneracional.
- e- Els primer temes tractaran de la família i dels moviments de laics.

- 3- Pastoral del Baptisme: Ja es fa quelcom, però encara hi ha pocs laics implicats en aquesta pastoral. L'objectiu d'aquest element del Projecte Pastoral serà:
- a- constituir un veritable Equip Parroquial de 4 o 5 persones, a ser possible que representin els diferents sectors (relais), nomenats per un temps concret i acompanyats per un prevere. Entrarà en funcionament el 2008.
 - b- La seva funció serà animar les trobades de preparació del sagrament i la mateixa celebració per tal que sigui més eclesial.
 - c- I també procurarà mantenir el contacte amb els pares que bategen, ajudar-los en el desvetllament de la fe.
- 4- Cultivar la solidaritat: Cal avançar en la manera de viure la nostra experiència parroquial com un camí d'aprenentatge i d'aprofundiment permanent de la solidaritat.
- a- això demana fer un esforç constant per fer conèixer i promoure els moviments de laics que tenen per objecte ajudar homes i dones a viure millor la seva vocació en les diferents situacions: moviments educatius, d'Acció Catòlica, d'Espiritualitat.
 - b- Pel que fa als malalts, convidar a aquells que volen i ho desitgen a entrar a la Frater.
 - c- Acompanyar les accions de Servei Evangèlic dels Malalts: celebració comunitària del sagrament de la Unció; la missa anual del diumenge dels malalts, una visita nadalenca d'infants als asils...
 - d- Temes com la mundialització, el desenvolupament sostenible, l'acolliment dels immigrants,... poden ser temes de futures Matinades Dominicals.
- 5- Construir conjuntament: En els propers anys continuarem el treball ja iniciat a nivell parroquial i d'arxiprestat, sobretot:
- a- un treball de formació de catequistes
 - b- la pastoral de funerals i del dol
 - c- el Consell Econòmic Parroquial
 - d- un treball amb els equips de litúrgia.
- D'aquest Projecte, aprovat el 8 de gener de 2008, en farà el seguiment i en tindrà la responsabilitat l'Equip d'Animació Pastoral, i l'avaluarà en les reunions del Consell Pastoral.

Projecte Pastoral Diocesà

És un Projecte que vol substituir el de 1997. El món evoluciona i cal que l'Església sàpiga respondre a les

noves actituds per respondre a a seva missió d'anunciar i viure l'Evangelí.

Després de la constitució de les noves Parròquies (2000), després de l'avaluació que ha acabat amb la trobada de Pentecosta 2007, cada parròquia ha estat convidada a reflectir i a escriure un projecte pastoral local.

Amb la lectura del conjunt de projectes pastorals parroquials, l'Equip Diocesà de Formació hem constatat punts de convergència, aspiracions comunes i noves pràctiques, però també algunes mancances que ens demanen una major atenció.

Aquest Projecte Pastoral Diocesà no invalida els projectes pastorals parroquials, sinó que en vol ressaltar els aspectes fonamentals de cara a una més gran coherència en la pastoral de la Diòcesi i per fer més visible el testimoniatge eclesial d'evangelització.

El Bisbe B. Ghirard i el Vicari general (Bernard Quintard) prologuen aquest nou Projecte Pastoral Diocesà amb unes constatacions:

Les circumstàncies d'aquest any 2008 en l'Església catòlica vénen marcades per diversos esdeveniments (150 anys de les aparicions de la Verge a Lourdes, el Sínode sobre la Paraula de Déu, l'Any de Sant Pau, el 3r Congrés Missioner Americà). També en la nostra Diòcesi s'ha fet un procés d'escolta de la Paraula de Déu per tal que esdevingui fonament de la nostra vida personal, de la vida de les nostres comunitats cristianes i d'un millor servei als nostres germans.

Aquest Projecte pastoral és d'alguna manera el "nostre full de ruta" per la missió que el Senyor espera de cadascú de nosaltres per tal que el nostre poble tingui vida.

Aquest Projecte Pastoral té cinc eixos i dotze prioritats:

Eixos:

- I- Una Església que anuncia Jesucrist
- II- Una Església que celebra Jesucrist
- III- Una Església que viu la missió de Crist al servei dels homes i dones d'avui, aquí i arreu.
- IV- Una Església de companys en la qual la missió és "tasca de tots".
- V- Una Església al servei de la fe i de l'esperança.

Prioritats:

- I/1.- Posar la Paraula al centre de la nostra vida cristiana i eclesial.
- I/2.- Renovar la catequesi en la dinàmica del de l'assemblea d'Ecclesia 2007 "per servir millor tots junts la Paraula de Déu".
- II/1 Retrobar el sentit del Diu-menge i de l'Eucaristia.
- II/2.- Tenir la inquietud de preparar millor els altres sacraments.
- II/3.- Perseverar en la creació "d'equips de laics pels funerals".

- III/1.- Estar atents a l'acolliment i a la qualitat de les relacions en les nostres comunitats.
- III/2.- Desenvolupar una real caritat particularment al costat dels pobres, dels malalts, dels exclosos, dels immigrants, i dels aturats, i col·laborar amb els diversos organismes de solidaritat.
- III/3.- Desenvolupar els lligams entre els moviments i serveis i la comunitat parroquial.
- IV/1.- Fer que la missió sigui més radiant i més eficaç gràcies al bon funcionament dels Consells. Vetllar per l'articulació entre els consells i els diferents equips.
- V/1.- Fer viure el projecte pastoral parroquial.
- V/2.- Preveure moments de reavituallament espiritual.
- V/3.- Tornar a fer una crida per les vocacions i preparar el relleu de tots els actors de la missió.

Lliurament del projecte Pastoral (14/02/09)
(Presentat per Mn. Bernard Quintard, Vicari general)

Amb aquest Projecte Pastoral, la nostra Església Diocesana confirma que ella està en marxa, i en un camí en conjunt, com a Església, com una experiència de fe en Jesucrist.

Aquesta experiència és força única per un bon conjunt de raons: en el pla humà, en el pla espiritual, en el pla pròpiament eclesial, en el pla pastoral,... És l'experiència de la sinodalitat.

En el pla humà: caminar junts observant la marxa del grup que nosaltres formem com a Església, i les capacitats de cadascú. Això ens convida a viure uns canvis de lloc.

El projecte Pastoral diocesà, com el Projecte pastoral parroquial, ens permet, en el pla humà, de viure quelcom inèdit: fer l'experiència de portar tots junts, conscientment i voluntària, la preocupació alhora de la realitat, de la vocació i del destí de la nostra Església, per bastir camins nous per la nostra vida de fe i per la missió.

En aquest punt, tots podem dir, sigui la que sigui la nostra situació, sigui la que sigui la nostra funció dins l'Església: la nostra Església diocesana, és la nostra tasca; nosaltres n'assumim l'herència, la fe que n'hem rebut, i també n'assumim la missió. Aquesta Església esdevé llavors el lloc de les nostres trobades.

En el pla espiritual:

Caminar junts amb i per causa de Crist, que fa camí amb nosaltres. Sovint diem que la paraula "sinodalitat" la podem traduir per "caminar junts, descobrir junts. La novetat és de fer el camí junts: de saber-ho i de consentir-hi. No es tracta de canviar de camí: el camí de l'Església és el camí de la humanitat, deia Joan Pau

II. Jesús ha assumit totes les conseqüències d'aquesta trobada.

Ens correspon a nosaltres de respondre a l'estil de Jesús als qui ens demanen: "on us allotgeu?"; "veniu i ho veureu!". Més quan la pregunta "on vius?" significa, més profundament: "Qui ets tu, veritablement?".

I la resposta a aquesta qüestió ens reclama, a tots nosaltres, que ens tornem a mirar dins nostre, re-veure'ns com a Església, per deixar que dins nostre sorgeixi una espiritualitat de servei que desemboqui en actituds renovades en termes de proximitat, d'acompanyament dels ferits del món, de proximitat i d'encoratjament envers els qui volen refer la seva vida.

Aquest temps, que és el nostre, és un temps específic per tornar a aprendre a ser deixebles, i de tornar a aprendre-ho de Jesús mateix, per l'escolta i la meditació de la seva Paraula, per renovar la nostra carta d'identitat.

En el pla eclesial:

Caminar junts, o fer de nou l'experiència de Poble de Déu participatiu i en comunió.

Ja no és més l'estat de vida (laic, religiós, ministre ordenat) qui determina el nostre nivell de participació a la missió, que ens qualifica per a ella, sinó el fet de viure el nostre baptisme en totes les seves dimensions, sacerdotal, profètica i reial. Certament que no cal caure en la confusió i de fer actuar els laics el

rol dels ministres ordenats, ni a la inversa, ni d'ocupar els laics a un tant gran nombre de tasques i de responsabilitats intraeclesials que correm el risc de sostreure'ls a la seva vocació pròpia (Cf. LG 31), acaparant tot el seu temps.

Perquè si els laics no són testimonis en el seu lloc de vida, en la família, el treball, en la vida associativa, en el món i en la vida cultural, econòmica, professional, política, ningú no ho farà enlloc seu.

En el pla pastoral:

Caminar junts fa aparèixer les necessitats dels altres. Cal aprendre a construir-se com Església construint conjuntament els eixos de la pastoral. La pastoral és fer aparèixer enmig dels homes l'obra de Déu amb els sentiments i les actituds de Jesús mateix. És una acció eclesial que compromet directament la responsabilitat de l'Església: suposa discerniment, elaboració d'un projecte pastoral, una organització i el seu seguiment, i una fidelitat dins de l'acció.

*Caminar junts fa
aparèixer les
necessitats dels
altres. Cal aprendre
a construir-se com
Església construint
conjuntament els
eixos de la pastoral.*

Ens toca viure en un món en transhumància. Abans en un petit lloc es concentraven tres coses: el lloc de vida, el lloc de treball, el lloc de la pràctica religiosa. Ara, es viu en un lloc, es treballa en un altre i, sovint, es celebra la pròpia fe en un altre de diferent. Això comporta qüestions a la pròpia parròquia. La relació amb allò local es manté ben forta, fins i tot sovint es reivindica, però esdevé diferent. Els símbols de pertinença, també els eclesials, són diversos, i sovint ens expressa una pluralitat de pertinències.

La nostra Església està en pelegrinatge permanent sobre la terra dels homes, almenys si vol trobar-los, acompanyar-los i intercanviar amb ells el missatge de la Bona Nova. Cal que l'Església estigui permanentment en marxa. Cal que passi pel món "fent el bé", servint el món, fins que Ell torni. Com? D'entrada, estimant sincerament i profundament les persones. Per la fe en Jesucrist volem que el millor de les nostres esperances esdevingui ferment d'esperança pels nostres germans.

Consideracions finals

Tota l'Església ha de fer camí cap al catecumenat, vers una reconversió total.

L'anunci de l'Evangelí enmig de la nostra societat (que ja no és una societat de cristiandat) demana una pastoral de proximitat.

La parròquia, l'Església entre les cases, ens reclama ser més creatius, perquè no podem donar res per suposat.

Ja no es pot pensar sobretot l'organització de l'Església per referència al nombre de preveres.

El rol creixent dels laics, en el si dels conjunts pastorals, on ja hi tenen grans responsabilitats; cal mantenir i aprofundir la formació.

El debat sobre l'organització de l'Església no pot anar al marge d'una reflexió profunda sobre la missió de l'Església.

L'atenció als més pobres, la caritat, és un element constitutiu de la identitat de l'Església. La crisi econòmica i l'aparició de noves pobreses lligades a la globalització, ens obliguen a posar l'accent en el compromís social.